ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,,

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821

Κύριε Διευθυντά,

Στὸ φύλλο τῆς 7ης τρέχοντος τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» δημοσιεύθηκε σημείωμα τοῦ φίλου ἐπιθεωρητοῦ κ. Βασιλείου Παπαγεωργίου με θέμα ὁ ρόλος τῶν Καλαβρυτινῶν στην ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Στὸ σημείωμα του αὐτὸ ὁ κ. Παπαγεωργίου, ἔκθεσε μὲ τὴν σειρά πους τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, καὶ προσπαθεῖ, προβάλλοντας μερικὰ ἐπουσιώδη γεγονότα, ν' ὑποδείξη ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἄρχισε ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα καὶ ὅτι τὰ γεγονότα τῶν Καλαβρύτων παρέσυραν τοὺς προύχοντας τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Μάνης στὴν ἐπανάσταση.

Καὶ ἄλλοτε εἴχαμε ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἴδιο θέμα μὲ δημοσιεύμά μας στὴν «Ἡμέρας» καὶ διευτυπώσαμε μερικὲς ἀμφιβολίες γιὰ τὸ θρύλο τῶν Καλαβρύτων, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ ἱκανοποιῆ τὰ τοπικιστικὰ αἰσθήματα τῶν Καλαβρυτινῶν, δὲν ἀνταποκρίνεται ὅμως πρὸς τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ παραποίηση τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Ὅπως πολὺ σωστὰ ἔγραψε σὲ τελευταῖο του σημείωμα «Ὁ Σ.μπαλίτης τῆς «Ἡμέρας» τὸ γήρας τῆς ἐπαναστάσεως ἀνήκει στοὺς φιλικοὺς καὶ στὸν Ὑψηλάντη γιατὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀνεπέτασαν τὴν σημαία τῆς ἐπαναστάσεως στὶς παραδουνάβιες ἡγεμονίες, καὶ παρ' ὅλο ὅτι ἀπέτυχαν συνεκλόνισαν τὶς ψυχὲς τῶν σκλάβων καὶ μετέδωκαν τὴν φλόγα τοῦ γενικοῦ ξεσηκωμοῦ.

Στὴν Πελοπόννησο ἀνήκει τὸ γέρας ὅτι πρώτη δεχ;ῆκε τὴν φλόγα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὴν μετέδωσε σ, ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τὴν φλόγα αὐτὴ τὴν μετέφερε στὴν Πελοπόννησο ὁ Παπαφλέσσας μὲ ἐντολὴ τοῦ Ὑψηλάντη νὰ τὴν παραδώση στοὺς προύχοντες τῆς Ἀχαΐας οἱ ὁποῖοι λόγω τοῦ τεραστίου κύρους των ἦσαν καὶ οἱ φυσικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως. Δὲν τὴν δέχτηκαν ὅμως γιατὶ ὁ ἄσημος ὡς τότε, ἱερωμένος, ἰδὲν τοὺς ἐνέπνευσε ἐμπιστοσύνη καὶ τὸν κυνήγησαν ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι τῆς Βοστίτσας ἀκόμη καὶ μὲ ἀπειλές, χαρακτηρίζοντας τὰ πύρινα ἐπαναστατικὰ του λόγια ὡς μύθους.

Ἔτσι ὁ φλογερὸς ἐκεῖνος ἐπαναστάτης διατηρῶντας ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς λευτεριᾶς τράβηξε γιὰ τὴν ἀντίκα Πελοπόννησο.

Σταμάτησε στὰ Λαγκάδια καὶ ἀναστάτωσε τοὺς Ντελιγιανναίους μὲ τὶς φανταστικὲς βοήθειες τοῦ Μόσκοβου καὶ ἄλλους μὲ τὰ καράβια ποὺ θὰ ξεφόρτωναν στὰ λιμάνια τοῦ Μοριᾶ, Καρυφύλια καὶ μπαρουτόβολα. Φθάνοντας στὴν Καλαμάτα ξεσήκωσε τοὺς Μεσσηνίους προύχοντας καὶ ἀφ' οὗ παρέλαβε μὲ τὸν Ἀναγνωσταρᾶ μερικὰ πυροβολικὰ ποὺ ξεφόρτωσε κάποιο ἑλληνικὸ καράβι ἐκεῖ κοντὰ στὸν Ἀλμυρό, τράβηξε γιὰ τὴν Μάνη. Ἐκεῖ τὸν περίμενε ὁ Κολοκοτρώνης καὶ οἱ ὅλλοι καπεταναῖοι ποὺ μὲ ἐντολὴ τῶν φιλικῶν εἶχαν φθάσει ἀπὸ τὰ Ἑφτάνησα καὶ περίμεναν τὸν Ὑψηλάντη, ποὺ ἡ ἀρχική του ἀπόφαση ἦταν ν' ἀρχίση τὴν ἐπανάσταση ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο.

Μ' ὅλους αὐτοὺς ὁ Παπαφλέσσας ἀνέλαβε τὸ ἔργο τῆς συμφιλιώσεως τῶν προυχόντων τῆς Μάνης καὶ ἀφοῦ τὰ κατάφερε, συνεκάλεσε στὶς 17 τοῦ Μάρτη σύσκεψη κατὰ τὴν ὁποία ἀπεφασίσθη ἡ ἐπανάστασις.

Στὶς 19 τοῦ Μάρτη 2000 ὁπλοφόροι συντεταγμένοι σὲ στρατιωτικὰ τμήματα καὶ μὲ ἀρχηγὸ τὸν Μαυρομιχάλη ξεκίνησαν γιὰ τὸν μεγάλο ἀγῶνα τῆς φυλῆς.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἡ ἐπανάσαση εἶχε ἀρχίσει.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀδράνεια τῶν προυχόντων τῆς Ἀχαΐας μετὰ τὴν σύσκεψη τῆς Βοστίτσας. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόφασή τους νὰ ὑπακούσουν στὴ διαταγή τοῦ Τούρκου διοικητοῦ γιὰ νὰ πάνε στὴ Τρίπολη. Ἦταν εὐτύχημα γιὰ τὸν ἀγῶνα, ποὺ τελικὰ μετενόησαν καὶ γύρισαν ἀπὸ τὸ δρόμο. Ἀλλὰ στὴν Ἅγια Λαύρα ποὺ ἔφθασαν καὶ συνεσκέφθησαν, ἡ μόνη ἀπόφαση ποὺ πῆραν (αὐτὸ λέγει στ' ἀπομνημονεύματά του ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς) ἦταν νὰ σκορπίσουν καὶ νὰ προβοῦν σὲ στρατολογία, καὶ τότε μόνον νὰ ἐνεργήσουν ἂν οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐκινοῦντο ἐναντίον των.

Εὐτυχῶς ἡ παρουσία μερικῶν ὁπλοφόρων στὸ προαύλιο τῆς Μονῆς κατὰ τὸ πρωΐκιπημα τοῦ Χοντρογιάννη ἐματαίωσε τὴν ἀναχώρησή τους, ὅπως εἶχε προτείνει ὁ Ζαΐμης γιὰ τὰ Ἑφτάνησα καὶ τὴν Ἰταλία, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐπιστρέψουν ὅταν θὰ ἠσυχαζαν οἱ Τοῦρκοι, διὰ νὰ κινηθοῦν γιὰ τὴν Ἐπανάσταση. Ἡ ἀδράνεια αὐτὴ τῶν προυχόντων θὰ ἦταν μεγάλη ἀδικία νὰ ἀποδοθῆ σὲ ἔλλειψη θάρρους ἢ στὴν ἐσφαλμένη γνώμη ποὺ διατυπώνουν μερικοὶ ὅτι δὲν τὴν ἤθελαν τὴν ἐπανάσταση γιατὶ δὲν τοὺς συνέφερε.

Ἡ ταλάντευσις τῶν προυχόντων πρέπει νὰ ἀποδοθῆ στὴν εὐθύνη ποὺ θ' ἀνελάμβαναν σὰν πρῶτοι ἄρχοντες τοῦ Μοριᾶ, στὴν περίπτωση ἀπὸ τυχίας. Ἡ εὐύνη αὐτὴ τοὺς τρόμαξε γιατὶ εἶχαν ὑπ' ὄψει τους τὶς τρομοκρατικὲς καταστραφὲς τοῦ Μοριᾶ μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ 1769—70.

Ὡς τόσο τὰ ἴδια τὰ γεγονότα τοὺς ἀνάγκασαν νὰ θιφουλικήσουν καὶ ν' ἀπο θυθοῦν στὸν ἱερὸ ἀγῶνα τῆς Ἐπαναστάσεως.

Οἱ Τοῦρκοι τῶν Καλαβρύτων καὶ τῆς Πάτρας ἔβωκαν μὲ τὶς ἐπιδέσεις των καὶ τὶς λεηλασίες τὶς πυρκαϊὲς στὰ σπίτια τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀφορμὴ νὰ ξεσπάση ὡς τὴν Βόρεια Πελοπόννησο ἡ Ἐπανάστασις. Ἡ ἀντεπίθεσις τῶν ὁπλοφόρων Ἑλλήνων ἦταν ἐνέργεια αὐθόρμητη τοῦ Φωτήλα μόνον ἀπὸ τοὺς προύχοντες καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Φρουρίου τῶν Καλαβρύτων ὀφείλεται στὸν ἡρωϊσμὸ τῶν γενναίων Κλεφταρχηγῶν ποὺ ζητοῦσαν ἐκδίκηση. Ὁ κ. Παπαγεωργίου ὑποστηρίζει ὅτι τὰ γεγονότα τῆς Πάτρας καὶ τῶν Καλαβρύτων ὠφείλοντο σὲ γενικὸ σχέδιο ἐνεργείας. Δὲν μᾶς λέγει ὅμως ποιὸ ἦταν αὐτὸ τὸ σχέδιο.

Ἀπ' ὅσα ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας, καμμιὰ προπαρασκευὴ δὲν εἶχε γίνει ἀπὸ τοὺς προύχοντες τῆς Ἀχαΐας γιὰ τὴν ἐπανάσταση, οὔτε σχέδιο ἐνεργείας ὑπῆρχε, γιατὶ καμμιὰ ἐπαναστατικὴ δύναμις δὲν διετέθη γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Τούρκους τοῦ Λάλα οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ διέλυσαν τοὺς ἐπαναστάτας τῆς Ἠλείας ποὺ πολιορκοῦσαν τὸ Χλεμούτσι ἔφθασαν ἀνενόχλητοι μὲ τὶς οἰκογένειές τους καὶ ὅσα πολύτιμα πράγματα μπόρεσαν νὰ μεταφέρουν στὴν Πάτρα καὶ κλεῖστηκαν στὸ Φρούριο ἐνισχύοντας ἔτσι τὴν Φρουρὰ τοῦ κάστρου.

Ἡ γνώμη μερικῶν ὅτι οἱ πρῶτες ντουφεκιὲς ἔπεσαν στὴν Ἀκράτα ἀπὸ τὸ Σολιώτη καὶ τὸν Πάτσιο καὶ ἡ ἐπανάσταση ἄρχισε πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Καλαβρύτων, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σοβαρά. Γιατὶ τέτοιες ντουφεκιὲς δὲν ἔπαψαν ποτὲ ἀπὸ τότε ποὺ οἱ Τοῦρκοι κατέλαβαν τὸν Μοριά.

Συγκρούσεις ἀλλὰ καὶ σκληρὲς μάχες μὲ τουρκικὰ ἀποσπάσματα ἔχουμε ἄπειρες ὑπ' ὄψει ποὺ διεξήχθησαν στὴν Μεσσηνία καὶ στὴν περιοχὴ τῆς Μεγαλουπόλεως καὶ Γορτυνίας ἀπὸ ξακουστοὺς ὁπλαρχηγοὺς ὅπως ὁ Πέτρος Μπούσης, ὁ Κλαδᾶς ὁ Ντάρας, ὁ Μπότσικας, ὁ Μπιθιμπάντας οἱ Τεργίναδες (πρόγονοι τῶν Κολοκοτρώνης ὁ Παναγιώταρας ὁ Μάντζαρης ὁ Καράμπελας, ὁ Χρονᾶς, ὁ Ζαχαρίας ὁ Γιῶργος ἀπὸ τὸν Ἀετὸ ἐ.Κωνσταντῆς Κολοκοτρώνης καὶ τόσοι ἄλλοι.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ταξίαρχος Π. Δ.

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΕΒΕ

Διὰ Β. Δ. εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ ΤΕΒΕ προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

Ἀσφαλίζονται ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ ΤΕΒΕ πάντες οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Ἐπιμελητήρια ἢ εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ Τμήματα τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν ἢ περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ΚΑΝΑΔΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐξακολουθεῖ νὰ δέχηται αἰτήσεις μεταναστεύσεως ΤΕΧΝΙΤΩΝ ἄνευ προσκλήσεως.

Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆτε στὸ Πρακτορεῖον Ταξιδίων Τουρισμοῦ καὶ Μεταναστεύσεως: «ΕΛΛΑΣ — ΕΞΠΡΕΣ» Ἀντ)ποσ: Κ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ Ἁγίου Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς Στοᾶς Β. Μαραγκοπούλου)

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Διάβασα λίγες μέρες πρὶν τὴν φιλότιμη ἐπιστολὴ στὴ «Πελοπόννησο» τοῦ φίλου Γ. Κατσαΐτη καὶ μιὰ βόλτα μου στὸ «Γύρι» ποὺ κάνα μοῦ θύμισε πόσο σωστὴ εἶναι. Τί γίνεται σὲ αὐτὴ τὴν πολιτεία πρέπει νὰ λείπης καὶ νὰρθῆς ἔπειτα νὰ δῆς τί γίνεται. Μέρα μὲ τὴ μέρα κτίζεται ἡ ἀσκήμια της καὶ κτίζεται γιὰ πολύ. Ζοῦμε βέβαια σὲ μι ἐποχὴ καὶ σὲ ἕνα κόσμο ὕλης ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὕλη κάποτε ὑπάρχει καὶ ἡ ψυχή, καὶ ἡ ψυχὴ δὲ μπορεῖ νὰ θλέπη νὰ ὑψώνεται ἡ ἀσκήμια γύρω της καὶ νὰ μὴν ὀργίζεται. Μὰ ποιοὶ σχεδιάζουν αὐτὴ τὴν πολιτεία; Ἔχουν δεῖ ἔξω τί γίνεται; Δὲν φτιάχνουν ἀθβασιλιάτικα παιχνίδια, δὲν τὰ ξέρουν: Φτιάχνουν ἔργο γιὰ αἰῶνες καὶ πρέπει νἄχουν λίγη φαντασία καὶ λίγη ποίηση. Ὅλα τὰ πράματα ἀλλάζουν. «Τὰ πάντα ῥεῖ». Τὰ παιδιὰ καὶ τ' ἀγγόνια μας θάναι ἄλλοι ἄνθρωποι ἂς μὴ λένε «στὴ Κῶ, στὴ Κόρινθο στὴ Ζάκυνθο ἔγινε σεισμὸς ἐδῶ δὲν θὰ γίνη; νὰ δῆς πὼς κτίζεται μιὰ πολιτεία». Μὲ τέτοια νοοτροπια κάναν καὶ τὴν Ἀθήνα μιὰ πολιτεία φρικτή. Ἂν νομίζουν πὼς πρέπει νὰ τοὺς μιμηθοῦμε ἂς τὸ κάνουν. Ἐμεῖς ἐκεῖνο τὸ σπίτι τοῦ κ. Βικτωράτου, δίπλα στὴ Στέγη τοῦ παιδιοῦ, θὰ θέλουμε νὰ τὸ θυμόμαστε καὶ ἂν τάσπίτια τοῦ δρόμου ποὺ πάει στὸ Στάδιο δὲν συνεχίστηκαν μὲ τὸ μικρὸ κῆπο μπροστά τους εἶναι κάτι ποὺ μᾶς ἐλίβει καὶ ἄλλα πολλά. Τὰ Ψηλαλώνια ἂς ποῦμε, τὸ πιὸ ὄμορφο μέρος ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ πολιτεία καὶ ποὺ ποιητὲς τὰ τραγουδοῦσαν «μηδὲ καὶ ἀπ' τὰ Ψηλὰ ἀλώνια σου,, Παλαμᾶς)» ἑτοιμάζοντας νὰ τὰ κάνουν μιὰ κλεύβα, μιὰ κλεύβα ποὺ ἂν τώρα τὰ καυτερὰ καλοκαιριάτικα βραδυνὰ ἐρσιζόνται σὲ λίγο καιρὸ καὶ εἶναι μαζεύονται λαϊκοὶ ἄνθρωποι ἐκεῖ καὶ θὰ θράζουν. Τί πρέπει νὰ γίνη ὅσοι εἶναι οἱ ἀρμόδιοι ἂς τὸ σκεφθοῦν. Ἐμεῖς λόγια λέμε τὰ ἔργα εἶναι γιὰ ἄλλους.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλοξενίαν

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΙΤΣΑΣ

ΑΓΓΙΚΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

ξιοθεάτων χάρις εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ξενάγησίν των ἀπὸ μαθητρίας τοῦ Α' Γυμνασίου Θηλέων, αἱ ὁποῖαι, πρωτοβουλίᾳ τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης, ἡ ὁποία πάντοτε δίδει τὸ πολύτιμον παρόν της εἰς προσφορὰς χάριν τῆς πόλεως, καὶ μὲ τὴν ἀπόλυτον συμπαράστασιν τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Π. Παπαχρήστου εἶχον ὑποστῆ εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ συγγραφέως, συμπολίτου δικηγόρου κ. Κ. Τριανταφύλλου.

Καὶ ἡ Τουριστικὴ Ἐπιτροπή, παρὰ τὴν ἐγκατάλειψίν της προσέφερε καὶ αὐτὴ πολυτίμους ὑπηρεσίας. Ἐμοίρασε εἰς τοὺς 1050 ξένους μικρὰ ἀναμνηστικὰ «εὐζωνάκια» ἀσχέτως ἐὰν τὴν σχετικὴν δαπάνην ἀκόμη δὲν τὴν ἐξόφλησε. Πέραν τούτου ἦτο παντοχοῦ παροῦσα διὰ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν της, ταῦλάχιστον ὡρισμένων καὶ προσέφερε πολλὰ ἀπὸ ἀπόψεως συντονισμοῦ καὶ ὀργανώσεως. Καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν φανῆ περίεργον, εἶναι ἐν τούτοις ἀληθὲς ὅτι πολύτιμος ὑπῆρξεν ἡ σκέψις της νὰ συστήση τὴν ἀνέγερσιν δύο θεοπασιανῶν ἐντὸς τοῦ Φρουρίου καὶ εἰς Γηροκομεῖον, συναντήσασα εἰς τοῦτο τὴν πλήρη κατανόησιν καὶ τὴν προθυμίαν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἀποτέλεσμα: Οἱ ξένοι περιηγηταὶ ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς εἶπαν ὅτι ἡ Πάτρα τοὺς ἠυχαρίστησε περισσότερον ἀπὸ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας. Τοὺς συνεκίνησε ἡ προθυμία τῶν μελῶν τῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν μαθητῶν τῶν ὁδηγῶν, ἀκόμη δὲ γενικώτερον τὸ φιλόξενον πνεῦμα ὅλων τῶν κατοίκων. Μερικαὶ Βρετανίδες ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ εἴπουν, ὅτι πολὺ θὰ ἐπεθύμουν νὰ διαμένουν εἰς Πάτρας καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι θὰ ἐρχοσθοῦν.

Καὶ τὸ σπουδαιότερον: Ἡ πόλις ἐπέτυχε μίαν ἀρίστην διαφήμησιν τῆς. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ 1050 ξένοι περιηγηταὶ ἠγόρασαν ποντὸς ἤδους ἀντικείμενα ἀπὸ τὰ καταστήματα τῆς πόλεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὅταν θὰ γυρίσουν εἰς τὴν πατρίδα των θὰ περιγράψουν ὅσα εἶδον καὶ ἀπήλαυσαν ἐδῶ, ὅπως π. χ. τὴν θαυμασίαν καὶ ΜΟΝΑΔΙΚΗΝ εἰς τὸν κόσμον δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅταν τὸ «Ἰμπέρια» ἀπέπλευσε, παρέδωσαν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἕνα τεράστιον σάκκον, κατάμεστον ἀπὸ κάρτ—ποστάλ ἀπὸ τοπεῖα καὶ ἀξιοθέατα τῶν Πατρῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν 10.000 γραμματόσημα, ἀξίας ἄνω τῶν 30.000 δραχμῶν.

Β.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Ἐργασοδίκης Πρωτοδίκης Πειραιῶς δι' ἀποφάσεώς του ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ἀπόρρητα ἐκ τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τῆς οἰκογενείας ἡ ἀνάγκη πρὸς συνεργασίαν τῶν συζύγων καὶ παροχὴν πρὸς ἀλλήλους βοηθείας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν συμφερόντων καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἐγγάμου συμβιώσεως ὑποχρεώσεων.

Εἶναι ἐκπλήρωσις φυσικῆς ἐνοχῆς κατὰ κανόνα ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ὄχι σύμβασις ἐργασίας δίδουσα δικαίωμα εἰς καταβολὴν μισθοῦ.

Η ΔΙ' ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὸ θέμα τῆς καθιερώσεως καὶ τῶν δι' ἐλικοπτέρων συγκοινωνιῶν ἐν Ἑλλάδι περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἐσημείωσε περαιτέρω οὐσιώδεις ἐξελίξεις.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι π. χ. ἡ ἀποκρυσταλλωθεῖσα ὁριστικῶς πλέον γνώμη, ὅτι ἡ πρώτη τοιαύτη δι' ἐλικοπτέρων ἐπικοινωνία θὰ πρέπει νὰ ἀφορᾷ τὴν γραμμὴν Πατρῶν Ἀθηνῶν καὶ Ἀθηνῶν Τριπόλεως δευτερεύουσαι δὲ ἄλλαι γραμμαί, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν δρομολογηθῆ ἀεροπλάνα.

«Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ, ἑτοιμάστατο δυνατὸν νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἐπενδύσεις, διὰ σπραγωγικὰ ἔργα. Εἶναι, λοιπόν, κοινὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς ρυθμίσεως τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος, μὲ πρώτην ἐπιβίωξιν τὴν ἐνοποίησιν τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων, ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν ΣΠΑΠ καὶ χωρὶς νὰ ληφθεῖν, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. ὑπουργὸς μέτρα θίγοντα «τὰ συμφέροντα τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ τακτικοῦ προσωπικοῦ».

Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγνοήση τὸ θέμα τοῦτο ἡ κυβέρνησις. Ἔχουν γίνει—καὶ γίνονται— πολλαὶ μελέται. Ὑπάρχουν πολλαὶ προτάσεις ἁρμοδίων καὶ εἰδικῶν. Τὸ πρόβλημα εἶναι πολύπλευρον. Ἀλλ' ἡ καλὴ λύσις εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξευρεθῆ καὶ τὰ σιδηροδραμικὰ δίκτυα θὰ βελτιωθοῦν διὰ τῆς ἐνοποιήσεώς των. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πρωτίστως τὴν κυβέρνησιν εἶναι νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ βελτίωσις τῶν συγκοινωνιῶν, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθοῦν τὰ κόμιστρα. Ἀντιθέτως, ἐπιδιώκεται ἡ διὰ τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τῶν συγκοινωνιῶν μείωσίς των, ὥστε τὸ κόστος τῶν προϊόντων νὰ ἐλαττωθῆ καὶ νὰ καταστοῦν ἀνταγωνιστικαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ τιμαί των. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις θὰ διευρυνθῆ καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ θὰ αὐξηθοῦν. Τὰ ὀφέλη θὰ εἶναι μεγάλα, ὀφέλη, πρὸ πάντος, διὰ τὴν ἐπαρχίαν, διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον.

Γίνονται μελέται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως

ΠΡΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΝ ΤΩΝ ΚΟΜΙΣΤΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐπιληφθῆ ἀπὸ μακροῦ τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον μελετᾶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Δὲν εἶναι ἄγνωστον ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἔχει ἤδη κατατεθῆ σχετικὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν. Δι' αὐτοῦ ὅμως προεβλέπετο ἡ αὔξησις τῶν κομίστρων πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τῶν σιδηροδρόμων. Τοῦτο κρίνεται τώρα ὡς ἀσύμφορον. Διότι ἡ αὔξησις τῶν κομίστρων θὰ εἶχεν, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, «δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ κόστους τῶν προϊόντων καὶ τῆς συναγωνιστικῆς των ἱκανότητος μετὰ τὴν σύνδεσίν μας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορά». Θ' ἀναζητηθοῦν ἑπομένως, ἄλλαι λύσεις καὶ ἄλλα μέτρα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ δημιουργοῦν προβλήματα τιμῶν.

Τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καὶ συνδέεται ἀμέσως μὲ τὴν διακίνησιν τῶν προϊόντων. Ἐνδιαφέρει, διὰ τοῦτο, ἀπολύτως τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν ὑπαιθρον. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρει τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Δι ἀτοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ κυβέρνησις μελετᾶ τὸ θέμα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Διότι καὶ ἡ μείωσις, ἡ πολὺ περισσότερον, ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἐλλείμματος τῶν σιδηροδρόμων ποὺ ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων, θὰ ἦτο ἐπωφελὴς διὰ τὸν προϋπολογισμόν δεδομένου ὅτι θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἐπενδύσεις, διὰ παραγωγικὰ ἔργα. Εἶναι, λοιπόν, κοινὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς ρυθμίσεως τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος, μὲ πρώτην ἐπιβίωξιν τὴν ἐνοποίησιν τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων, ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν ΣΠΑΠ καὶ χωρὶς νὰ ληφθεῖν, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. ὑπουργὸς μέτρα θίγοντα «τὰ συμφέροντα τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ τακτικοῦ προσωπικοῦ».

Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγνοήση τὸ θέμα τοῦτο ἡ κυβέρνησις. Ἔχουν γίνει—καὶ γίνονται— πολλαὶ μελέται. Ὑπάρχουν πολλαὶ προτάσεις ἁρμοδίων καὶ εἰδικῶν. Τὸ πρόβλημα εἶναι πολύπλευρον. Ἀλλ' ἡ καλὴ λύσις εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξευρεθῆ καὶ τὰ σιδηροδραμικὰ δίκτυα θὰ βελτιωθοῦν διὰ τῆς ἐνοποιήσεώς των. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πρωτίστως τὴν κυβέρνησιν εἶναι νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ βελτίωσις τῶν συγκοινωνιῶν, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθοῦν τὰ κόμιστρα. Ἀντιθέτως, ἐπιδιώκεται ἡ διὰ τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τῶν συγκοινωνιῶν μείωσίς των, ὥστε τὸ κόστος τῶν προϊόντων νὰ ἐλαττωθῆ καὶ νὰ καταστοῦν ἀνταγωνιστικαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ τιμαί των. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις θὰ διευρυνθῆ καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ θὰ αὐξηθοῦν. Τὰ ὀφέλη θὰ εἶναι μεγάλα, ὀφέλη, πρὸ πάντος, διὰ τὴν ἐπαρχίαν, διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον.

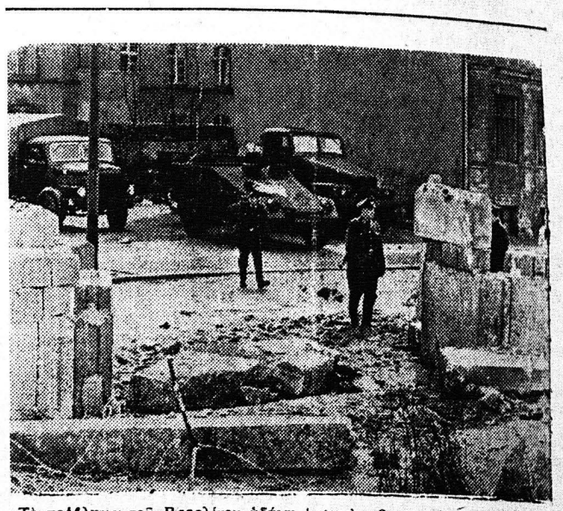

Τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου ὡδήγησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς κρίσιν τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ Δυτ. Γερμανίας. Αἰτία ὑπῆρξεν ἡ ἐκδηλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν τενάουερ ἀντίδρασις εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Κέννεντυ διὰ μίαν συμβιβαστικὴν λύσιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν διεθνῆ ἔλεγχον τῶν πρὸς τὸ Βερολῖνον συγκοινωνιῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ φυγὴ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου πρὸς τὸ Δυτικὸν συνεχίζεται. Εἰς τὴν εἰκόνα ἕνα τμῆμα τοῦ «Τείχους τοῦ αἰσχους» ὡς ἀπεκλήθησαν τὰ ἀνεγερθέντα ὑπὸ τῶν Ρώσσων φράγματα κατὰ μῆκος τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπέπεσεν αὐτοκίνητον μὲ φυγάδες οἱ ὁποῖοι τελικῶς εἰσῆλθον εἰς τὸν Δυτικὸν τομέα.

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΑΓΕΛΑΔΟΤΡΟΦΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ ἀξίας 3.000.000 δρχ. Ἐτονίσθη δὲ ἐκ μέρους τοῦ κ. Γιαννούλη ὅτι ἡ κατάκτησις αὕτη το